

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 26T/17/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823010640
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2023:3823010640.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza, na pracovisku v Partizánskom, samosudcom Mgr. Michalom Vigašom, v trestnej veci obžalovaného A. B., v obžalobe právne kvalifikovanej v bode 1 ako prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 4 Tr. zák. a v bode 2 ako zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 4 písm. c/ Tr. zák., na hlavnom pojednávaní dňa 22.09.2023 takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v Topoľčanoch, trvale bytom C. D. C., D. XXXX/XX, t.č. ÚVV Ilava,

je vinný, že

od presne nezistenej doby minimálne od mesiaca marec 2023 do 03.05.2023 neoprávnene v Horných Našticiach kupoval pervitín (metamfetamín) a od presne nezistenej doby minimálne od mesiaca marec 2023 do 03.05.2023 v čase o 17:35 hod. v C. D. C. D. E. D. F. C. G. H. XXXX/XX a všade tam, kde sa zdržiaval, pri sebe neoprávnene prechovával v plastovom vrecúšku s celkovou hmotnosťou 370 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky 79 % hmotnostných s obsahom 292 mg absolútneho metamfetamínu a toto množstvo zodpovedá najmenej 7 bežným jednotlivým dávkam drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní nepriaznivo ovplyvniť psychiku užívateľa, a od presne nezistenej doby minimálne od mesiaca marec 2023 do 03.05.2023 na presne nezistených miestach v Bánovciach nad Bebravou, najmä na sídlisku Dubnička a všade tam, kde sa zdržiaval, pri sebe neoprávnene prechovával (pervitín) metamfetamín, ktorý následne delil na menšie dávky a tieto predával ďalším konzumentom a to minimálne F. I., ktorému predal presne nezistené množstvo pervitínu najmenej 4 až 5-krát v tomto období približne za sumu 200,- eur, pričom naposledy mu predal asi 3 dávky pervitínu za sumu 50,- eur koncom mesiaca apríl 2023 v meste Bánovce nad Bebravou na sídlisku Dubnička v okolí Základnej umeleckej školy a J. K., ktorému predal presne nezistené množstvo pervitínu minimálne jedenkrát v tomto období, pričom naposledy mu predal pervitín za sumu 10 eur za jednu dávku koncom mesiaca apríl 2023 v byte svojho trvalého pobytu v C. D. C., D. XXXX/XX, pričom v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

t e d a

neoprávnene kúpil a prechovával po akúkoľvek dobu inú psychotropnú látku ako z rastliny rodu konopa a neoprávnene predal psychotropnú látku,

č í m s p á c h a l

pokračovací zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, 4 písm. c/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.)

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 172 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. súd ukladá obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora zo dňa 31.08.2023 doručenej toho istého dňa pod Pv 120/23/3301-34, v bode 1 pre prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 4 Tr. zák. a v bode 2 pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 4 písm. c/ Tr. zák., po jej preskúmaní samosudca nariadil a dňa 22.09.2023 sa uskutočnilo hlavné pojednávanie. Po prednesení obžaloby po poučení podľa § 257 ods. 1, 5 a 8 Tr. por., obžalovaný k obžalobe v súlade s § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. vyhlásil, že je vinný v celom rozsahu podľa obžaloby. Na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por. odpovedal kladne (áno) na všetkých päť položených otázok. Súd po vyhlásení obžalovaného, po zistení stanoviska prokurátora a obhajcu, uznesením neprijal vyhlásenie podľa § 257 ods. 7 Tr. por. a podľa § 257 ods. 8 Tr. por. a ďalej vykonal dokazovanie v celom rozsahu. Dôvodom bola namietaná právna kvalifikácia skutku po podaní obžaloby aj pred vyhlásením obžalovaného o vine, pričom v prípade prijatia vyhlásenia o vine by súd nemal možnosť vyporiadať sa s námietkami obhajoby, právny názor by bol obmedzený na jeden stupeň, pričom s poukazom na právny názor súdu vyššieho stupňa, súd v tomto štádiu konania rovnako mal za to, že skutok by sa mal právne posúdiť inak ako v obžalobe.

Súd na hlavnom pojednávaní vychádzal z vyhlásenia obžalovaného, jeho výsluchu, prečítal so súhlasom prokurátora, obžalovaného a obhajoby zápisnice o výsluchoch svedkov F. I. a J. K., prečítal znalecký posudok KEÚ a z odvetvia psychiatria, listinné dôkazy a relevantný obsah pripojených spisov majúci význam pre dokazovanie vo veci a zistil tento skutkový stav rozhodný pre vec samu.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine. Na výsluchu pred súdom na hlavnom pojednávaní sa priznal k spáchaniu trestnej činnosti. Uviedol, že prechovával pervitín v množstve a spôsobom ako v bode 1. obžaloby. V tom čase mal pervitín na svoju potrebu, ale aj na predaj. On predával pervitín susedovi K. a známemu zo školy Slukovi. K. predal pervitín len raz u obžalovaného doma jednu dávku za 10,-€. I. asi 3-4 razy pri základnej umeleckej škole a činžiaku obžalovaného, s predajom začal asi od marca. On pervitín predával len preto, aby mal z čoho si kúpiť pervitín pre seba. I. aj K. ho oslovili, keď chceli drogu, so I. komunikoval telefonicky a K. osobne. On je totiž závislý, pervitín užíva už od 16-tich rokov. On kupoval pervitín od L. C. v garáži pri družstve v Horných Našticiach. C. zadržali po ňom, on proti nemu vypovedal na polícii, aj mal preto problémy vo väzbe. Nevedel popísať konkrétnejšie, ako na neho pôsobí pervitín, uviedol len to, že bol rozbláznenejší. Rodičia vedeli, že užíva drogy, chceli aby sa liečil, no on sa necítil závislý. On býval u rodičov pracoval na rôznych miestach no mal obdobia keď nepracoval. On keď pracoval rodičom prispieval 150-200,-€, zarobil aj 900,-€ do mesiaca, no použil peniaze na drogy a fajčenie. On chodil kvôli drogám ako 16-17 ročný aj k psychologičke. Drogy si kupoval, ak nemal peniaze, tak dostal "na sekeru". Rodičia ho stále podporujú a sú s ním v kontakte. Má prísľub práce ako počítačový technik a predajca. Otec za neho zaplatil peňažné tresty. On keď páchal trestnú činnosť v tejto veci, bol si vedomý odsúdenia pre krádež aj stíhaní pre

poškodzovanie cudzej veci a výtržníctvo. Chcel by sa podrobiť ambulantnému protitoxikomanickému liečeniu. Mobilný telefón mu dal otec. On mal predtým matkin telefón. Potom uviedol, že otec mu ho zveril kým si nekúpi svoj.

Súd vykonal výsluch svedka F. B., otca obžalovaného, vzhľadom k tomu, že po výsluchu obžalovaného a predložení listín k vlastníctvu zaisteného mobilného telefónu vyplynuli pochybnosti o osobe vlastníka. Keďže tento bol prítomný na hlavnom pojednávaní ako verejnosť a jeho výsluch skôr nik nenavrhol, nebolo možné postupovať podľa § 261 ods. 2 Tr. por. Svedok uviedol, že zaistený mobilný telefón vzal spolu so SIM kartou na splátky začiatkom apríla. Syn potreboval telefón namiesto jeho pokazeného, tak mu ten iPhone, ktorý on ešte ani nevedel ovládať požičal, kým nebude mať syn opäť svoj opravený. SIM karta je už nefunkčná, on už má novú, syn chcel aj kartu, lebo ho otravovali ľudia, čo mali na neho starý kontakt. On vedel len to, že syn je užívateľ marihuany, tlačil ho aby, sa liečil. Škody uhradza za syna ten, ich mal im splácať.

Podľa § 268 ods. 2 Tr. por. bol samosudcom prečítaný znalecký posudok znaleckej organizácie Centrum duševného zdravia, s.r.o., č. 130/2023 zo dňa 19.07.2023 na č.l. 69-88, podľa ktorého obvinený v čase podania znaleckého posudku netrpí duševnou chorobou v pravom zmysle slova, je u neho prítomný syndróm závislosti od viacerých psychoaktívnych látok, konkrétne pervitínu a marihuany. Ten doteraz nikdy nevyžadoval psychiatrickú intervenciu a neboli zistené sekundárne komplikácie jeho závislosti, nie je prítomná slabomyseľnosť, preto znalec konštatuje, že obžalovaný vedel rozpoznať protiprávnosť svojho konania, toto mohol ovládať a vedel rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť. Závislosť sa u obžalovaného prejavuje typicky, t.j. bažením po droge, užívaním drog napriek minulosti zažitým škodlivým následkom a zanedbávaním povinností na úkor užívania uvedených drog. Z psychiatrického hľadiska nie je pre spoločnosť nebezpečný, nakoľko netrpí duševnou chorobou v pravom zmysle slova. Pretože u obžalovaného aktuálne absentuje zvnútornenie kritickosti k jeho závislosti, ako aj vzhľadom na to, že aktuálne prezentuje odmietavý postoj k liečeniu, toto by nemohlo splniť svoj účel, preto z psychiatrického hľadiska nie je indikované odporúčať akékoľvek liečenie. Ak obžalovaný svoj postoj prehodnotí, bolo by indikované protitoxikomanické liečenia ambulantnou formou.

Podľa so súhlasom prokurátora, obžalovaného a obhajoby prečítanej výpovede svedka F. I. z prípravného konania zo dňa 04.05.2023 na č.l. 53-56, svedok chodil v minulosti na rovnakú školu ako obžalovaný. Od obžalovaného si svedok za posledné dva mesiace (teda od mesiaca marec 2023 do 03.05.2023) v Bánovciach nad Bebravou, najmä na sídlisku najmenej 4 až 5-krát v tomto období spolu približne za sumu 200,- € jednotlivo mu teda platil asi 40-50,-€, pričom naposledy mu predal asi 3 dávky pervitínu za sumu 50,- € koncom mesiaca apríl 2023 v meste Bánovce nad Bebravou na sídlisku Dubnička v okolí školy (pozn. Základnej umeleckej školy). Svedok mesačne zarobí asi 1000,-€, pervitín užíva pre vlastnú potrebu.

Podľa so súhlasom prokurátora, obžalovaného a obhajoby prečítanej výpovede svedka J. K. zo dňa 04.05.2023 na č.l. 61-64, svedok býva v rovnakom bytovom dome ako on. Poznajú sa z videnia, nie sú kamaráti. Týždeň dozadu (koniec apríla), ho oslovil či nemá marihuanu, lebo mal podozrenie, že môže mať niečo s drogami, lebo do domu za ním chodili rôzni ľudia a kradli sa tam veci. Obžalovaný mu ponúkol pervitín. Svedok bol vtedy opitý a nevedel zohnať marihuanu, tak od neho kúpil jednu dávku pervitínu za 10 € v byte obžalovaného. Pervitín mal dobrý účinok, celú noc nespál. On je užívateľom marihuany, pervitín vyskúšal, ale neužíva ho pravidelne.

Podľa zápisnice o vydaní veci zo dňa 03.05.2023 na č.l. 172, obžalovaný dňa 03.05.2023 o 17:35h vydal polícii plastové vrečko - 1 ks s uzatvárateľným obalom s obsahom bielej kryštalickej látky.

Podľa fotodokumentácie na č.l. 197-198 je na fotografiách zachytená stopa č. 1 a to plastové vrečko - 1 ks s uzatvárateľným obalom s obsahom bielej kryštalickej látky.

Podľa zápisnice o vydaní veci zo dňa 03.05.2023 na č.l. 173, obžalovaný dňa 03.05.2023 o 23:35h vydal polícii mobilný telefón iPhone 13, so SIM kartou 0311012251036.

Podľa výsledkového listu o vyšetrení biologického materiálu - moču obžalovaného na č.l. 176 - dátum odberu 04.05.2023 o 01:45h, bol obžalovaný pozitívny na amfetamín, metamfetamín a cannabis.

Podľa záverov prečítaného znaleckého posudku KEÚ PZ ČES:PPZ-KEU-BA-EXP-2023/5718 na č.l. 92-97 znaleckému skúmaniu bola podrobená aj stopa č. 1 - teda plastové vrečko s obsahom neznámeho kryštalického materiálu vydané obžalovaným, pričom bolo zistené že má hmotnosť 370 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky 79 % hmotnostných s obsahom 292 mg absolútneho metamfetamínu a toto množstvo zodpovedá 7-29 bežným jednotlivým dávkam drogy. V zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Podľa obhajobou predloženej listiny na č.l. 253, zo dňa 28.08.2023 dáva firma AZ - system s.r.o. v Bánovciach nad Bebravou prísľub práce obžalovanému na pracovnú pozíciu predajca - servisný technik po prepustení z výkonu trestu alebo väzby a po splnení všetkých zákonných podmienok.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MVSR na č.l. 200-201 obžalovaný v období od 20.08.2020 do konca februára 2023 spáchal 13 priestupkov z toho 12 proti pravidlám cestnej premávky.

Podľa odpisu z registra trestov na č.l. 203 a pripojených spisov sa na účely priťažujúcej okolnosti neprihliada na žiadne z odsúdení obžalovaného.

Podľa obsahu prílohovej obálky - ilustrácie v Soc poisťovni a REGOB, na č.l. 227 obžalovaný bol od 15.01.2020 do 30.04.2022 zamestnaný v spol. Hörmann Automotive Slovakia s.r.o., naposledy v MAN Components od 20.02.2023 do 20.04.2023, nezamestnaný bol od 28.06.2022 do 20.02.2023. Obžalovaný je slobodný, bezdetný.

Obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. OT/33/2022-68 zo dňa 21.09.2022, doručeným dňa 21.09.2022 a právoplatným dňa 01.10.2022 uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Tr. por. (skutok z 19.09.2022) pričom mu bol uložený peňažný trest vo výške 1200,-€ a pre prípad jeho úmyselného zmarenia náhradný vo výške 3 mesiace. Obžalovaný peňažný trest zaplatil dňa 24.10.2022.

Obžalovaný bol rozsudkom č.k. 3T/15/2023-119 zo 17.05.2023, právoplatným dňa 17.05.2023 (konanie o dohode v vine a treste) uznaný vinným zo spáchania prečinu podľa § 246 ods. 1 Tr. zák. (skutok zo 16.10.2022), pričom mu bol uložený peňažný trest vo výške 600,-€ a pre prípad jeho úmyselného zmarenia náhradný trest 3 mesiace. Podľa správy na č.l. 244 spisu (sp. zn. 26T/17/2023) zaplatil peňažný trest dňa 08.06.2023.

Podľa zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru pre fyzické osoby a faktúry na č.l. 245-216 uzavrel otec obžalovaného zmluvu o spotrebnom úvere na sumu 972,-€ s Tatra bankou, a.s., dňa 27.03.2023. Podľa faktúry z dátumom dodania 03.04.2023 bol otcovi obžalovaného dodaný spoločnosťou 4ka mobilný telefón Apple iPhone 13 128GB Midnight s úvodnou platbou 976,-€, z faktúry za obdobie 01.08.2023 až 31.08.2023 vyplýva, že okrem paušálu spláca aj splátku za mobilný telefón rovnakej značky sumu 40,50,-€ mesačne spoločnosti 4ka.

Obžalovaný podľa prečítanej časti výpovede na výsluchu zadržanej osoby dňa 03.05.2023 (č.l. 47) uviedol, že mobilný telefón iPhone 13 je jeho.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 26T/20/2023 súd zistil, že bola dňa 08.09.2023 podaná obžaloba na L. C., nar. XX.XX.XXXX, ktorý je obvinený zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3,4 písm. c/ Tr. zák., pričom zo skutkovej vety vyplýva, že mal predávať metamfetamín rôznym odberateľom, z ktorých je menovaný aj A. B. - obžalovaný v tejto veci. Obžalovaný v procesnom postavení svedka vypovedal v danej veci dňa 05.05.2023, kde usvedčoval obvineného C. čo vyplýva zo zápisnice na č.l. 52-54 v onej veci.

Obhajca predložil písomné vyjadrenie na č.l. 230-240, kde namieta právnu kvalifikáciu skutku, pričom doložil rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3To/35/2023-339 z 08.06.2023, kde je vyjadrený právna názor k právnomu posúdeniu skutku v obdobnej veci.

Prokurátor navrhol po vykonanom dokazovaní obžalovaného uznať vinným na podklade obžaloby, zotrval na právnej kvalifikácii skutku ako v obžalobe, a uložiť mu úhrnný trest odňatia slobody za prevahy poľahčujúcich okolností, na dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, trest prepadnutia veci - mobilného telefónu a SIM karty, majú za to, že ide o veci patriace obžalovanému, tiež uložiť navrhované ochranné liečenie. Obhajca vzhľadom na prijaté vyhlásenie o vine navrhol toto zohľadniť, pričom má za to, že obžalovaného trestnú činnosť je potrebné právne kvalifikovať ako jeden zločin. Má za to, že nie je na obžalovaného nutné pôsobiť nepodmienečným trestom, zohľadniť priznanie a oľutovanie trestnej činnosti, vyhlásenie o vine, čo dáva možnosť postupu podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. Obžalovaný súhlasí s uložením ochrannej liečby, preto je dôvodné jej ukladanie, naopak neboli preukázané zákonné podmienky pre prepadnutie zaistenej veci, rozporoval vlastníctvo mobilného telefónu. Obžalovaný trestnú činnosť oľutoval, má záujem sa podrobiť liečeniu.

Na základe vykonaného dokazovania, hodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti súd uznal obžalovaného vinným zo spáchania skutku, ako bol preukázaný dokazovaním a je popísaný v skutkovej vete rozsudku, pretože niet dôvodných pochybností o vine obžalovaného, pričom dospel k právnomu záveru, že ide o jeden pokračujúci zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, 4 písm. c/ Tr. zák.

Obžalovanému bol dňa 03.05.2023 o 17:35 h zaistený metamfetamín - stopa č. 1, tá bola podrobená znaleckému skúmaniu, pričom z vykonaného znaleckého posudku KEÚ vyplýva, že išlo o metamfetamín v koncentrácii a množstve ako je popísané v rozsudku, pričom z takého množstva je možné vyrobiť 7-29 bežných jednotlivých dávok drogy. Obžalovaný popísal, že ju mal pre vlastnú potrebu ale aj na predaj, v spojení s množstvom, ktoré je popísané v bode 2. obžaloby, ktoré predal svedkom I. a K. - teda ďalších spolu 5 až 6 dávok, je zrejme, že nejde o prechovávanie drogy pre vlastnú potrebu vo väčšom rozsahu, lebo počet dávok by aj tak presiahol 10. Obžalovaný popísal predaj pervitínu (metamfetamín) svedkom I. a K., tí ho usvedčovali vo svojich svedeckých výpovediach, skutok je teda aj v tejto časti preukázaný, pokiaľ ide o spôsob, čas, miesto, množstvo a druh drogy.

Súd neprijal vyhlásenie o vine obžalovaného, pretože sa javila byť správna tá právna úvaha, kde je potrebné takto preukázanú trestnú činnosť právne posúdiť nie ako súbeh dvoch trestných činov právne kvalifikovaných ako v obžalobe, ale ako jeden pokračujúci zločin.

Z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3To/35/2023-339 z 08.06.2023 vyplýva, že daný skutok v onej veci je potrebné v zmysle § 122 ods. 10 Tr. zák. posudzovať ako jeden trestný čin a zo zločin podľa § 172 ods. 1, ods. 3, ods. 4 písm. b/, c/ Tr. zák. Nie je totiž rozhodné koľko skutkových podstát v sebe zahŕňa ust. 172 Tr. zák., podstatné je, že objektom jednotlivých skutkových podstát je neoprávnené nakladanie s drogami, pričom v nich je porušený rovnaký záujem.

Skutok v bode 1 obžaloby popisoval prechovávanie určitého množstva pervitínu obžalovaným v dobe od presne nezistenej doby do 03.05.2023, skutok v bode 2. okrem iného konania opäť prechovávanie pervitínu minimálne od marca 2023 do 03.05.2023. Nedá sa neuviesť, že oba skutky podľa obžaloby v podstate popisovali to isté, pričom skutok 1. bol časovo ohraničený začiatkom tak všeobecne, že bolo nutné, ho časovo ohraničiť, pretože nie je jedno, či páchatel skutok pácha mesiac alebo dvadsať rokov čo by rovnako spadalo pod pojem "bližšie neurčená doba". Už len z tohto dôvodu je možné subsumovať bod 1. obžaloby pod konanie popisované v bode 2., kde sa určoval konkrétny časový interval, pričom množstvo pervitínu, ktoré obžalovaný prechovával je dané súčtom zaisteného množstva a množstva, ktoré predával menovaným odberateľom (dávky, cena). Súd poukazujúc na právny názor súdu vyššieho stupňa v inej veci má za to, že možno dané konanie obžalovaného právne posúdiť ako jeden pokračujúci zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, 4 písm. c/ Tr. zák. Súd je toho názoru, že by nešlo o viacčinný súbeh ani v prípade, že skutok v bode 1. bol preukázaný ako prechovávanie psychotropnej látky pre vlastnú potrebu podľa § 171 ods. 4 Tr. zák. Trestný čin chráni totiž stále ten istý objekt. Jediným dôvodom odlišenia § 171 ods. 1 až 4 Tr. zák. od ustanovenia § 172 ods. 1 Tr. zák. je vôľa zákonodarcu miernejšie trestať konzumentov omamných a psychotropných látok, pokiaľ prechováajú množstvo nepresahujúce desať jednotlivých dávok drogy. Napokon pokiaľ presiahne rozsah prechovávaných jednotlivých dávok súčet desať, tak sa stáva irelevantným aj motív prechovávania pre vlastnú potrebu a daný skutok môže

byť právne kvalifikovaný podľa § 172 ods. 1 až 3, ods. 5 až 8 Tr. zák. Aj na tom je zrejmé, že hoci trestný čin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi môže byť páchaný rôznym spôsobom, stále ho spája totožný objekt a ide o jeden skutok pri objektívnej súvislosti v čase, spôsobe páchania, predmete útoku a subjektívnej súvislosti najmä spoločnom jednotiacom zámere. Spôsob páchania trestného činu pritom nemožno stotožniť s jednotlivým znakom kvalifikovanej skutkovej podstaty, inak by prichádzal do úvahy jednočinný či dokonca viacčinný súbeh - pokiaľ by páchatel v určitom období určitú omamnú či psychotropnú látku (určenú druhovo) najprv vyrobil, potom vyviezol a nakoniec predal (§ 174ods. 4 písm. a/, b/, c/ Tr. por.).

Súd teda dospel k právnemu záveru, že jednotlivými útokmi, ktoré zodpovedali ustálenej právnej kvalifikácii, si najskôr obžalovaný psychotropnú látku metamfetamín kúpil, a to v období, keď ho aj zároveň prechovával, napokon predal spôsobom ako bol preukázaný dokazovaním. Súd neprekročil rozsah obžaloby, hoci tá neobsahovala popis zadováženia metamfetamínu, pretože ako uviedol vyššie, stále rozhoduje o jednom skutku, právne kvalifikovanom ako jeden trestný čin, ktorého objektívna stránka je obsiahnutá v znakoch skutkovej podstaty predmetného zločinu. Skutok spája objektívna a subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer. Obžalovaný ako uviedol, pervitín kupoval na svoju spotrebu a na predaj, ktorý slúžil zas na zadováženie pervitínu aj pre vlastnú potrebu. Výsluchom obžalovaného bolo preukázané, že ho kupoval neoprávnene v Horných Našticiach a časový interval nepresahuje preukázané obdobie prechovávania. Bolo tak preukázané, že obžalovaný neoprávnene kúpil a prechovával po akúkoľvek dobu inú psychotropnú látku ako z rastliny rodu konopa a neoprávnene predal psychotropnú látku, čím spáchal pokračovací zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, 4 písm. c/ Tr. zák. Porušil záujem na ochrane zdravia pred škodlivými účinkami drog. Konal v úmysle priamom, pretože vedel a chcel páchať trestnú činnosť, ktorá mu bola preukázaná.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatela, ako aj na možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať najmä prevýchovný účinok. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na rodinu a jemu blízke osoby. Trestná sadzba uvedená v osobitnej časti Trestného zákona pre žalovaný zločin je v rozpätí 3 až 10 rokov odňatia slobody. Obžalovaný je vo väzbe od 03.05.2023. Obžalovaný je slobodný a bezdetný, žil s rodičmi, tvrdil, že pracoval u viacerých zamestnávateľov no mal obdobia bez zamestnania. Uviedol, že peniaze vynakladal na drogy, len niečo prispel rodičom. Uviedol, že peňažné tresty za neho zaplatil otec.

Súd prihliadol k poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., pretože obžalovaný napomáhal objasňovaniu trestnej činnosti. Tu súd nemá na mysli objasnenie tejto trestnej veci, lebo na túto skutočnosť súd prihliadol pri aplikácii § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4Tr. por. per analogiam, ale tým, že menoval a vypovedal o osobe dílera, ktorá mala dodávať pervitín jemu samému. Na preukázanie tejto skutočnosti súd oboznámil podstatné časti spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 26T/20/2023. Obžalovaný sa k trestnej činnosti priznal, uznal svoju vinu, vyslovil ľútosť nad spáchaním trestného činu. Preto súd prihliadol k poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák.

Súd zvažoval ukladanie trestu nespojeného s odňatím slobody, majúc na zreteli účinky individuálnej a generálnej prevencie.

Formálne prekážky pre ukladanie takého trestu neboli, skoršie odsúdenia majú účinky zahladenia, dolná hranica trestnej sadzby umožňovala ukladanie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom. Skutok ani nebol spáchaný v skúšobnej dobe.

Súd neprihliadal na skoršie odsúdenia z pohľadu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. pretože peňažné tresty bola zaplatené, avšak rozhodne nemožno konštatovať opak, a to, že by obžalovaný viedol pred spáchaním trestnej činnosti riadny život. Jednak spáchal 13 priestupkov za obdobie cca dva a pol roka, čo svedčí o nedbanlivom prístupe k dodržiavaniu právnych predpisov najmä k pravidlám cestnej premávky, no z kriminologického hľadiska sa nedala odmyslieť tá skutočnosť, že obžalovanému v čase skutku muselo byť zrejmé, že už bol raz odsúdený za úmyselný trestný čin a v ďalších dvoch veciach je trestne stíhaný. Práve tieto dôvody boli dôvodmi väzby, preto nemožno pri ukladaní trestu obžalovaného považovať za "nepopísaný list". Naopak, trestná činnosť, pre ktorú

bol v čase skutku odsúdený a treste stíhaný bola menej spoločensky nebezpečná ako v tejto veci. Inak povedané, obžalovaného trestná činnosť časom naberala na spoločenskej nebezpečnosti, ten mal zrejme pocit, že zatiaľ vyviazol ľahko - však aj peňažný trest za neho zaplatil rodič a nie on sám. Takto nedbal a pokračoval v páchaní trestnej činnosti tentokrát závažnejšej. To je dôvod prečo súd obžalovanému neukladal trest nespojený s odňatím slobody, pretože má súd za to, že dosiaľ ukladané tresty či hrozby následkov, ktorými čelil na slobode, nemali žiaden preventívny účinok. Ten má trest nepodmienečný, ktorý zároveň zabezpečí ochranu spoločnosti, ktorá musí vedieť potrestať dilerstvo, pretože za temer každým užívateľom (okrem toho, kto si drogu vyrobí sám) sa skrýva osoba, ktorá mu drogu poskytne, hoc by bol diler zároveň užívateľom.

Súd však zohľadnil tie skutočnosti, ktoré svedčali na prospech obžalovaného.

Súd u obžalovaného aplikoval § 39 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. a § 39 ods. 4 Tr. zák. per analogiam poukazujúc na zjednocujúce stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016 a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov nepodmienečne. Obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd neprijal len vzhľadom na potrebu ustálenia právnej kvalifikácie, pričom obžalovaný sa priznal a vypovedal o skutku aj následne pri dokazovaní k otázke viny. Vyhlásením o vine a vzdaním sa práva, aby mu bola prokurátorom vina preukázaná, následne priznaním významne napomohol objasneniu trestnej činnosti. Priznával sa už v konaní prípravnom, kde neboli prekážky konania o dohode o vine a treste - pri oboznámení s výsledkom vyšetrovania mal taký návrh.

Ukladanie vyššieho trestu ako bol uložený teda 30 mesiacov by bolo už bezdôvodne prísne pre páchatel'a, ktorý hoc bol zároveň aj dilerom, nijak na dilerstve nezbohatol, zabezpečoval si len príjem svoju ďalšiu spotrebu pervitínu. Súd zohľadnil aj tú skutočnosť, že proklamoval vôľu sa liečiť, protitoxikomanická ambulantná liečba môže byť vykonávaná aj počas výkonu trestu, pričom práve úspešnosť liečby zníži pravdepodobnosť recidívy protiprávneho konania obžalovaného.

Súd obžalovaného, pretože ten v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

U obžalovaného bola znaleckou organizáciou konštatovaná závislosť obžalovaného od viacerých psychoaktívnych látok, konkrétne pervitínu a marihuany. Z dokazovania vyplynula evidentná spojitosť závislosti na pervitíne s trestnou činnosťou obžalovaného, najmä dopad na sociálnu situáciu, medziľudské - rodinné vzťahy, napokon hlavným dopadom je aj toto trestné stíhanie. Súd preto obžalovanému uložil podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. aj navrhované ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Znalecká organizácia dôvodnosť podmienila postojom obžalovaného. Ten vyjadril na hlavnom pojednávaní vôľu sa liečiť, navyiac bude v prostredí kde je abstinencia nútená - výkon trestu, preto súd má za to, že účel liečby dosiahnuť možno.

Súd neuložil navrhovaný trest prepadnutia veci, ktorú podľa vykonaného dokazovania obžalovaný použil aj na páchanie trestnej činnosti, keď uviedol, že z neho aj komunikoval s odberateľmi. To preto, že z dokazovania vznikla dôvodná pochybnosť o tom, že predmetný mobilný telefón iPhone 13, so SIM kartou č. 0311012251036 patrí obžalovanému. Z predložených listín totiž vyplýva, že telefón tohto typu si zaobstaral otec obžalovaného, ten ho spláca v rámci telefónneho paušálu. Ten vypovedal, že telefón so SIM kartou poskytol synovi, kým tento bude mať vlastný. Toto uviedol aj obžalovaný. Súd zvažujúc účelovosť takejto výpovede nezistil nejakú konkrétnu skutočnosť, ktorá by tvrdenia vyvracala. Hoc obžalovaný ako zadržaný uviedol, že ide o jeho telefón, nemusel klásť dôraz na presnosť vyjadrenia, "jeho" môže znamenať aj oprávnenú držbu. Naopak listiny nasvedčujú tomu, že telefón krátko pred skutkom patril otcovi obžalovaného. Súd nepovažuje za pravdepodobné, že by otec daroval telefón v nemalej hodnote synovi, s tým, že by si bol vedomý, že syn, ktorý užíva drogy a zrejme nemá peniaze nazvyš, tento telefón nespeňaží. Zmysel dáva, že mu ho len požičal, aby si bol ten vedomý, že ho nemôže len tak predať bez toho, aby nepodviedol vlastného otca. Preto súd nerozhodol o prepadnutí veci, ktorá zrejme obžalovanému skutočne nepatrí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.